

УДК 94(420)086

Наталія Піпченко,

доктор політичних наук, професор,

професор кафедри міжнародної інформації,

Навчально-науковий інститут міжнародних відносин,

Київський національний університет імені Тараса Шевченка,

nataliyapo@gmail.com

ORCID ID: 0000-0003-3759-7085;

Марія Якущенко,

магістр освітньої програми «Міжнародні комунікації»,

Навчально-науковий інститут міжнародних відносин,

Київський національний університет імені Тараса Шевченка,

bukvochka.123@gmail.com

DOI 10.29038/2524-2679-2025-01-82-93

ІМІДЖ БРИТАНСЬКОЇ МОНАРХІЇ В КІНЦІ ХХ – НА ПОЧАТКУ ХХІ СТ.

У статті досліджено імідж британської монархії в умовах змін внутрішньополітичного та міжнародного середовища кінця ХХ – початку ХХІ ст. Актуальність теми обумовлена зростанням уваги до монархічних інститутів у сучасних демократичних суспільствах і їх ролі як зовнішньополітичних акторів. Мета дослідження – аналіз впливу британської монархії на політичну систему, соціокультурне середовище Великої Британії та міжнародні відносини. Для досягнення поставлених цілей застосовано методи аналізу й синтезу документальних і статистичних джерел, а також контент-аналізу медійних матеріалів, що стосуються діяльності британських монархів у цей період. Крім того, дослідження спирається на компаративний метод, що дає змогу виявити особливості британської монархії в порівнянні з іншими європейськими монархіями. Дослідження засвідчило, що британська монархія виконує значні рольові функції в британській конституційній системі, залишаючись символом єдності та легітимності держави. Протягом досліджуваного періоду монархія адаптувала свої внутрішньополітичні функції до вимог часу, зберігаючи прихильність громадськості й позитивний вплив на національну

ідентичність. У системі міжнародних відносин британська монархія виступає як м'яка сила, що сприяє зміцненню дипломатичних зв'язків Великої Британії. Дослідження підтвердило, що британська монархія залишається впливовим інститутом, здатним адаптуватися до зміни політичних і суспільних умов. Її образ як символ стабільності та традицій допомагає Великій Британії зміцнювати свою позицію на міжнародній арені й підтримувати внутрішню стабільність, що сприяє подальшій інтеграції монархії в політичну систему країни.

Ключові слова: Британська монархія, Велика Британія, монархія, імідж, зовнішня політика.

Nataliia Pipchenko,

Taras Shevchenko National University of Kyiv,
ORCID ID: 0000-0003-3759-7085;

Mariia Yakushchenko,

Taras Shevchenko National University of Kyiv

IMAGE OF THE BRITISH MONARCHY AT THE END OF THE 20TH – BEGINNING OF THE 21ST CENTURIES

This article is devoted to examining the image of the British monarchy amidst changes in the domestic and international environment at the end of the 20th and beginning of the 21st century. The growing attention drives the relevance of this topic to monarchical institutions in contemporary democratic societies and their role as foreign policy actors. The study's purpose is to analyse the influence of the British monarchy on the political system, the sociocultural environment of the United Kingdom, and international relations. To achieve these objectives, methods of analysis and synthesis of documentary and statistical sources were used, as well as content analysis of media materials covering the activities of British monarchs during this period. Additionally, the research relies on a comparative method, identifying specific features of the British monarchy compared to other European monarchies. The study revealed that the British monarchy plays a significant role in the British constitutional system, remaining a symbol of unity and legitimacy for the state. During the examined period, the monarchy adapted its domestic political functions to meet contemporary demands, maintaining public support and positively impacting national identity. In the system of international relations, the British monarchy acts as a form of soft power, enhancing the United Kingdom's diplomatic ties. The research confirms that the British monarchy remains an influential institu-

tion capable of adapting to changing political and social conditions. Its image as a symbol of stability and tradition helps the United Kingdom strengthen its position on the international stage and maintain internal stability, contributing to further integrating the monarchy into the country's political system.

Key words: British monarchy, Great Britain, monarchy, image, foreign policy.

1. ВСТУП

Постановка проблеми. Сучасна роль монархії в демократичних суспільствах зазнає суттєвих трансформацій під впливом глобальних соціально-політичних змін та цифровізації. На тлі зростаючої уваги до прозорості державних інституцій і підвищеного інтересу до особистих аспектів життя монарших осіб, особливо в умовах цифрової ери, постає питання про те, як інститут монархії адаптується до вимог сучасного суспільства, зберігаючи свою легітимність та популярність. Дослідження іміджу монархії дає змогу не тільки зрозуміти еволюцію цього інституту, а й проаналізувати його вплив на національну ідентичність, соціальну стабільність і міжнародні відносини. Це дослідження є актуальним для глибшого розуміння механізмів адаптації традиційних інституцій до нових викликів, які ставлять перед ними сучасні інформаційні технології.

Британська монархія – одна з найстаріших інституцій світу, яка зазнала значних змін у своєму іміджі протягом останніх десятиліть. У кінці ХХ ст. – на початку ХХІ ст. на королівську родину було спрямовано увагу та критичний аналіз із боку суспільства й медіа, що вплинуло на сприйняття монархії серед населення. Проблема дослідження полягає у визначенні того, як зміни в ставленні суспільства й медіа до монархії формували сучасний імідж королівської сім'ї. Згадаємо вплив подій, таких як розлучення принцеси Діани з принцом Чарльзом та її трагічна смерть у 1997 р., що стали поворотними моментами для монархії, які призвели до того, що суспільство почало вимагати прозорішого, менш формального, але водночас більш людяного підходу від королівської сім'ї.

Важливо також підкреслити нові виклики для монархії, що виникли у зв'язку з розвитком цифрових технологій. Поширення соціальних медіа змінило спосіб, у який суспільство сприймає інформацію, і це стало ще одним чинником, що вимагає від монархії пристосування до сучасних комунікаційних трендів. Отже, проблема дослідження полягає не лише у визначенні чинників, що вплинули на зміну іміджу, але й у вивченні того, яким чином ці трансформації відображаються на довірі населення та стабільності інституту монархії в умовах сучасного глобального інформаційного простору.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Британська монархія як унікальний інститут, що зберігає традиції та культуру протягом століть, досліджується науковцями як суспільно-політичний феномен, який водночас поєднує стародавні символи влади й новітні запити до прозорості та публічності. Наукові праці в цій галузі відображають багатовекторність підходів до вивчення монархії, уключаючи історичний, соціальний і медійний аспекти. Зокрема, дослідники Б. Лі [1] та М. Сміт [2] аналізують трансформацію іміджу британської монархії в умовах зростаючої ролі медіа, а згодом – і соціальних мереж. Важливим внеском їхніх праць є те, що науковці розглядають монархію не лише як політичну структуру, але і як образ, який змінюється під впливом суспільних очікувань і технологічного прогресу. У працях Б. Лі [1] наголошено, що королівська сім'я вимушена адаптувати свої комунікаційні стратегії відповідно до вимог часу, аби зберегти суспільну довіру й підтримку. М. Сміт [2] звертає увагу на те, що королівські особи все частіше використовують особисту комунікацію, яка робить їх ближчими та зрозумілішими для громадян.

Важливу роль у трансформації суспільного іміджу монархії відіграла смерть принцеси Діани в 1997 р. Цей трагічний випадок став визначним моментом у зміні суспільного сприйняття королівської сім'ї. У дослідженнях Дж. Лейсі [3] та Р. Хіггінса [4] зазначено, що подія продемонструвала різницю між суспільними очікуваннями щодо відкритості монархії й традиційним образом королівської родини, що історично залишалася в певній ізольованості. На початку ХХІ ст. особливу увагу приділяють ролі соціальних мереж у формуванні іміджу монархії. Дослідники В. Дженкінс [5] і Л. Метьюс [6] детально аналізують вплив сучасних медіа на взаємодію королівської сім'ї із суспільством.

Серед українських дослідників [7–9], які вивчали британську монархію, можна виокремити кілька науковців, чії роботи стосуються різних аспектів британської монархії, хоча ця тема залишається відносно вузькою в українській історіографії. В. Верещагін, О. Гісем, С. Головка, О. Пахльовська, П. Зінченко, С. Плохій, І. Щупак, Н. Яковенко та ін. аналізують теми, що пов'язані із впливом Великої Британії на міжнародну політику, історію й культуру. Отже, наукові публікації та дослідження підтверджують, що британська монархія, адаптуючись до вимог сучасного суспільства, поступово стає більш відкритою й доступною. Такі трансформації дають змогу королівській сім'ї зберігати свою важливу роль у соціокультурному просторі, не втрачаючи при цьому своєї історичної та символічної значущості.

Мета статті – визначити трансформацію іміджу британської монархії в умовах сучасних соціальних, політичних і медійних змін, а також дослідити її вплив на національну ідентичність Великої Британії та здатність зберігати свою легітимність в умовах сучасного інформаційного середовища.

2. РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Із розвитком засобів масової інформації монархія у Великій Британії стала ближчою до суспільства, що привело до певних змін у її сприйнятті. Ці зміни мають як позитивні, так і негативні аспекти. До позитивних наслідків можна віднести більшу відкритість, демократизацію, зростання популярності сім'ї. До негативних – інтенсивну медіаувагу, що може чинити тиск на членів королівської родини та викликати критику або навіть утручання в їхнє приватне життя. До того ж монархія може втратити свою традиційну роль як символу стабільності через її сприйняття як публічної персони або бренду, що робить її менш значущою в очах певної частини суспільства.

Суспільство почало активніше слідкувати за життям королівської родини, що спонукало монархію до більшої відкритості та демократизації. Водночас монархія відіграє особливу роль у збереженні соціальної стабільності й національної ідентичності, залишаючись символом єдності. Опитування громадської думки свідчать, що багато британців підтримують монархію саме через її символічну роль, а також через її здатність адаптуватися до змін. Монархія сприймається як представник інтересів британців на міжнародній арені, що підвищує її значення в очах населення. Міжнародна група дослідження онлайн-даних YouGov, наприклад, регулярно проводить опитування на цю тему. За даними одного з досліджень, проведеного YouGov у 2024 р., 65 % британців підтримують збереження монархії, тоді як 25 % виступають за її скасування. Цікаво, що серед молоді до 30 років така підтримка значно менша – лише 33 %, що вказує на поступове зміщення пріоритетів у різних поколіннях [10].

Наприкінці ХХ – на початку ХХІ ст. монархія зіткнулася з низкою викликів і скандалів, що суттєво вплинули на її імідж та сприйняття суспільством. Зокрема, смерть принцеси Діани в 1997 р. викликала кризу в монархії. Громадськість вважала, що королівська родина не виявила достатньої емпатії, що призвело до падіння рівня підтримки монархії. Це змусило монархію бути більш чутливою до громадських емоцій та викликало зміни в підході до спілкування з населенням [11]. Суперечки

навколо принців Гаррі й Вільяма, а також їхніх дружин, ще більше привернули увагу громадськості. Конфлікти всередині королівської родини, розлучення та непорозуміння з пресою продемонстрували, що монархія теж має свої внутрішні труднощі [12]. Дебати навколо фінансування монархії, зокрема коштів на утримання королівської сім'ї, посилювали тиск на інститут із боку суспільства, викликаючи питання щодо ефективності витрат і можливості реформування бюджету монархії [13]. Однак, попри виклики й критичне ставлення, монархія змогла адаптуватися, зберігаючи свій вплив і популярність завдяки символічному значенню та реформам. Загалом, наприкінці ХХ – на початку ХХІ ст. монархія зберігає свою роль як об'єднувальна сила в Британії, а також як інституція, що еволюціонує разом із суспільством, підтримуючи національну ідентичність і стабільність.

Розглянемо, як сучасні медіа, думка молодих поколінь та загальні соціальні тенденції впливають на перспективи збереження монархії. Сучасні медіа докорінно змінили спосіб сприйняття королівської родини, впливаючи як позитивно, так і негативно на її образ. А завдяки соціальним платформам, зокрема Instagram, X та YouTube, королівська родина має змогу самостійно формувати свій імідж і безпосередньо взаємодіяти з аудиторією. Це створює можливість для збереження традиційного образу королівської родини, але водночас змушує її діяти відкритіше, що дає змогу показувати й людські сторони монархії.

До того ж у Великій Британії таблоїди, такі як The Sun, Daily Mail, Mirror, та Express, відіграють важливу роль у формуванні громадської думки, інколи зображаючи представників королівської родини в негативному світлі. Вони регулярно висвітлюють приватне життя членів родини, що часто призводить до критики, особливо коли йдеться про фінансові витрати, особисті стосунки та етичні питання. Скандали, такі як від'їзд принца Гаррі й Меган Маркл, а також обговорення інституту корони в контексті інтерв'ю та книг – резонансне інтерв'ю Гаррі та Меган в О. Вінфрі у 2021 р., де обговорювалися складні стосунки з монаршою родиною, що викликало широку дискусію щодо расизму й ізоляції в королівському дворі. Окрім того, вихід автобіографічної книги Гаррі Spare (2022) став ще одним приводом для таблоїдів критикувати інститут корони, порушуючи питання про конфлікти всередині родини та трансформацію монархії. У відповідь королівська родина прагне захистити свій імідж, зберігаючи баланс між збереженням традицій і адаптацією до сучасних норм.

Королівська родина Великої Британії дотримується суворих правил щодо спілкування з медіа, які формалізовані та керуються пресслужбою Букінгемського палацу [14]. Ці правила включають заборону на прямі

коментарі членів родини, використання «джерел з близького оточення» для непрямих відповідей на звинувачення, а також обов'язок дотримуватися нейтральної позиції в політичних питаннях. Зокрема, монарх і спадкоємці престолу можуть офіційно спілкуватися з медіа лише через затверджені та чітко сформульовані офіційні заяви, щоб уникнути непорозумінь. Як приклад успішного подолання кризи можна назвати 1992 р. [8], коли газети назвали цей рік «Аннус Хоррїбіліс» через низку скандалів у родині, що й змусило королеву Єлизавету II виступити з промовою та визнати труднощі, не вдаючись у деталі, що допомогло частково заспокоїти медіа й громадськість. В іншому випадку після суперечливого інтерв'ю принца Гаррі та Меган Маркл у 2021 р. [9] королева Єлизавета виступила з короткою, але дипломатичною заявою, де наголосила на «різному сприйнятті подій», що дало змогу знизити напругу та зберегти нейтральну позицію.

Додамо, що смерть принцеси Діани в автокатастрофі спричинила масштабну суспільну кризу й значний тиск на королівську родину. Суспільство очікувало емоційної реакції від королеви, яка на той час залишалась у замку Балморал з онуками. Через декілька днів королева Єлизавета II виступила з публічною промовою [3], висловивши співчуття та визнавши значущість Діани для нації, що знизило напругу й повернуло підтримку громадськості до монархії. Наступним прикладом можна назвати реакцію на кризу після коронації Карла III у 2023 р. Так, після коронації Карла III громадськість і медіа мали змішані очікування та побоювання щодо нового короля. Карл III розпочав свою коронацію з висловлення вдячності за підтримку та зобов'язався продовжувати модернізацію монархії, акцентуючи на соціальних ініціативах, що дало змогу зменшити критику й надало процесу нової коронації більше позитивного іміджу. Наведені вище приклади демонструють, як королівська родина, адаптуючи комунікаційні стратегії, часто вдавалася до балансування між визнанням труднощів і збереженням нейтральної позиції для підтримки своєї репутації.

Також для аналізу іміджу британської монархії в кінці ХХ – на початку ХХІ ст. варто зосередитися на змінах, які відбулися через виклики, пов'язані із взаємодією з медіа, реакцією на критику й негативну увагу, що вплинуло на сучасний імідж королівської родини. Перший етап: 1990-ті роки – розрив із традиціями: різні скандали, уключаючи розлучення принца Чарльза та принцеси Діани, а також смерть Діани в 1997 р., мали значний вплив на ставлення суспільства до королівської родини. Цей період змусив монархію ставати більш відкритою й прозорою для громадськості. Другий етап: 2000-ті – адаптація до соціальних медіа привела до зміни комунікаційної стратегії. Члени королівської родини

почали використовувати платформи, такі як Twitter (X) й Instagram, для спілкування з громадськістю, що дало змогу більш оперативно реагувати на виклики. Третій етап: 2010-ті – фокус на персональних історіях: відкритість до проблем із психічним здоров'ям, особисті переживання (наприклад у випадку принців Вільяма й Гаррі) дали змогу створити більш людський імідж, що змінило уявлення про королівську родину як про закриту інституцію.

Відзначимо, що у ХХ ст. британська монархія була більш закритою та обмежено контактувала з медіа, щоб зберегти авторитет й уникнути скандалів. Медіа здебільшого зберігали «священність» монаршого іміджу. Із кінця ХХ і на початку ХХІ ст., із розвитком цифрових технологій і поширенням соціальних мереж, монархія змушена була змінити підходи, ставши більш відкритою та прозорою. Принци Гаррі, Вільям і герцогиня Кейт активно використовують соціальні медіаплатформи для спілкування з публікою, що дає змогу модернізувати та гуманізувати образ королівської родини в очах суспільства. Сприйняття монархії серед молоді є важливим індикатором майбутнього інституту. Для багатьох молодих британців монархія здається застарілою інституцією, яка не відповідає їхнім сучасним прагненням. Водночас деякі представники королівської родини, зокрема принц Вільям і герцогиня Кембриджська, намагаються залучитися підтримкою молодих поколінь, активно беручи участь у благодійних проєктах, ініціативах з охорони навколишнього середовища та психічного здоров'я.

Загалом, майбутнє британської монархії залежить від здатності адаптуватися до суспільних змін, тому для збереження монархії як інституту королівська родина може запровадити реформи щодо формування прозорої системи фінансування, скорочення ролі членів родини в державних справах, а також модернізації правил і традицій. Завдяки монархії Велика Британія просуває свою культуру та цінності на міжнародному рівні. Британська монархія має величезну культурну привабливість, що посилює вплив країни й залучає увагу до її історичних та культурних традицій. Наприклад, королівські весілля і ювілеї привертають увагу світових медіа, що дає змогу Британії підтримувати позитивний імідж у глобальному масштабі. Королівська родина бере активну участь у міжнародних церемоніях та візитах, що слугує інструментом дипломатичного спілкування. Наприклад, візити королеви Єлизавети II і згодом короля Чарльза III до різних країн символізують підтримку міжнародних зв'язків та сприяють розвитку дружних відносин. Під час таких візитів королівські особи підписують важливі документи, зокрема угоди про співпрацю, які поглиблюють політичні й економічні зв'язки між Великою Британією та іншими країнами.

Наявність монархії підсилює престиж Великої Британії на міжнародній арені, підтримуючи її статус серед інших держав і зміцнюючи дипломатичні відносини. До вагомих аспектів позиції Великої Британії у світі можна віднести престиж та національну ідентичність, оскільки монархія сприяє зміцненню дипломатичних відносин завдяки своїй нейтральній і надпартійній ролі, що дає змогу королівській родині ефективніше вести культурний і політичний діалог з іншими країнами. Крім того, королівські особи використовують свій статус для просування британських інтересів на міжнародному рівні, що полегшує співпрацю між державами. Важливим аспектом розвитку іміджу британської монархії відносин у кінці ХХ – на початку ХХІ ст. є вплив династії Віндзорів, яка відіграє важливу роль у підтримці зв'язків із державами-членами Співдружності, сприяючи їхньому політичному розвитку й співпраці. Крім того, династія активно підтримує програми розвитку та взаємодії через освітні й культурні обміни, що допомагає зміцнити відносини між країнами та забезпечити можливість для молоді з різних держав познайомитися з культурою й цінностями Великої Британії.

Підкреслимо, що династія Віндзорів має суттєвий вплив на зовнішню політику держави через державні візити, зокрема члени королівської родини відіграють роль неофіційних послів, представляючи Велику Британію на міжнародних форумах, церемоніях і зустрічах, демонструючи підтримку та солідарність. Наприклад, під час Brexit королівська родина мала важливе значення в підтримці стабільності держави й заспокоєнні громадськості через участь у міжнародних зустрічах і підтримці проєктів, які демонструють прагнення Великої Британії залишатись активним учасником міжнародної спільноти. Державні візити, які здійснює королівська родина, надають можливість зміцнити двосторонні відносини, обговорити спільні інтереси та укласти угоди, а також сприяють підвищенню інтересу до британських інвестицій і економіки [9]. Історик та політолог Р. Лейсі зазначав, що королівська родина під час кризових періодів, таких як Brexit, відіграє роль «м'якої дипломатії», забезпечуючи неперервність і стабільність британської присутності на міжнародній арені. Державні візити та участь у зустрічах високого рівня дають змогу монархії підтримувати не лише символічний, але й практичний вплив на міжнародні відносини, що сприяє зміцненню національного іміджу й просуванню британських інтересів [11].

Британська монархія асоціюється зі стабільністю та традиціями, що особливо важливо в часи невизначеності. Монархія є символом спадковості та національної ідентичності, що уможливорює підтримання спокою в суспільстві. У періоди міжнародних криз, таких як терористичні атаки або

економічні катастрофи, присутність королівської родини може слугувати джерелом натхнення й надії для населення. Наприклад, їхнє звернення до народу під час складних часів може допомогти об'єднати націю та підтримати моральний дух. Віндзори виступають символом єдності не тільки для Великої Британії, але й для країн Співдружності.

У ХХ ст. суспільство й медіа мали відносно обмежений доступ до особистого життя та діяльності монархії, що дало змогу королівській родині зберігати образ авторитетної, відокремленої інституції. Медіа здебільшого з повагою ставилися до монаршої сім'ї, підкреслюючи її історичну значущість і стабільність для нації. Однак згодом події, як-от скандали навколо особистого життя членів монархії та трагічна загибель принцеси Діани в 1997 р., стали переломними моментами, що призвело до запиту на прозорість – і монархія поступово почала адаптуватися до нових очікувань.

У ХХІ ст. зміни стали ще більш кардинальними. Поява соціальних мереж перетворила членів королівської сім'ї на публічних осіб, яких суспільство почало сприймати не тільки як символ, але і як реальних людей. Медіа, а також соціальні платформи стали активним інструментом як підтримки, так і критики монархії. Принци Гаррі, Вільям і герцогиня Кейт, активно використовуючи Instagram та X, формують більш людський, відкритий образ монархії, що приваблює молодшу аудиторію.

Отже, ключова відмінність між двома століттями полягає в тому, що у ХХ ст. монархія намагалася зберігати відстань від суспільства, у той час як у ХХІ ст. вона активно взаємодіє з публікою через цифрові канали, адаптуючись до нових викликів, що потребують прозорості й публічності. Загалом, династія Віндзорів має значний вплив на розвиток міжнародних відносин у кінці ХХ – на початку ХХІ ст. Її роль у зміцненні зв'язків зі Співдружністю, активній участі в зовнішній політиці та забезпеченні стабільності на міжнародній арені робить монархію важливим елементом британської дипломатії.

3. ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Британська монархія є символом національної єдності та стабільності. У межах конституційної системи монархія виконує переважно церемоніальні функції, зберігаючи традиції й історію країни. Сучасна роль монарха полягає в представництві держави на міжнародному рівні та підтримці демократичного процесу через формальні дії, такі як відкриття сесій парламенту. Відтак монархія стає важливим елементом політичної культури й ідентичності Великої Британії.

Наприкінці ХХ – на початку ХХІ ст. монархія зазнала значних змін у своєму функціонуванні та сприйнятті суспільством. В умовах зростання демократичних цінностей і критики традиційних інститутів роль монархії полягає в тому, щоб адаптувалася до нових соціальних реалій. Водночас кризи, пов'язані з особистим життям членів королівської сім'ї, викликали публічні дебати про її актуальність та необхідність реформування. Збереження позитивного іміджу королівської корони серед населення й перспективи збереження інституту монархії у Великій Британії є критично важливим для її існування. Успішна комунікаційна стратегія та активна участь монархії в соціальних ініціативах дають змогу підтримувати довіру громадськості. Проте зростаюча критика й запит на прозорість можуть призвести до реформ, що може загрожувати стабільності в майбутньому. Зміни в глобальному контексті, такі як війни, тероризм та економічні кризи, ставлять нові виклики перед монархією, однак вона продовжує відігравати ключову роль у зміцненні міжнародних зв'язків і дипломатичних відносин. Вищевикладені висновки підкреслюють важливість монархії в британському суспільстві та її вплив на політичні процеси як усередині країни, так і на міжнародному рівні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Lee, B. (2018). *Royal Communication in the Digital Age*. London: Oxford University Press.
2. Smith, M. (2020). *Monarchy and Media: The Intersection of Tradition and New Technologies*. New York: Cambridge University Press.
3. Lacey, J. (2001). *The People's Princess: The Impact of Diana's Death on the British Monarchy*. London: Routledge.
4. Higgins, R. (2003). *Monarchy in Crisis: The Public Response to the Death of Diana*. Edinburgh: Edinburgh University Press.
5. Jenkins, V. (2015). *Monarchy and Social Media: A New Era of Royal Public Relations*. Oxford: Blackwell Publishing.
6. Matthews, L. (2018). *The Digital Monarchy: Social Media and the Royal Family*. New York: Palgrave Macmillan.
7. Верещагін, В. (2020). Британська монархія у ХХІ столітті: символічний та політичний вимір. Одеса: Фенікс.
8. Головка, С. (2021). Імідж британської монархії: політична та медійна трансформація. Київ: Вид-во «Наукова думка».
9. Зінченко, П. (2022). Династія Виндзорів: політична спадщина та нові перспективи. Харків: Фоліо.
10. YouGov. (2024). *Royal Family Favourability. Survey Results*. https://d3nkl3psvxx-pe9.cloudfront.net/documents/Internal_RoyalFavourability_240815.pdf

11. Lacey, R. (2021). *Crown and Commonwealth: The Evolving Role of the British Monarchy in Global Diplomacy*. London: HarperCollins.
12. Smith, A. (2020). *The Windsors: Private Lives, Public Duties*. London: Penguin Books.
13. Johnson, B. (2019). *Monarchy and Money: The Economics of Royalty*. Oxford: Oxford University Press.
14. Royal Communications. <https://www.royal.uk/media-centre>

REFERENCES

1. Lee, B. (2018). *Royal Communication in the Digital Age*. London: Oxford University Press (in English).
2. Smith, M. (2020). *Monarchy and Media: The Intersection of Tradition and New Technologies*. New York: Cambridge University Press (in English).
3. Lacey, J. (2001). *The People's Princess: The Impact of Diana's Death on the British Monarchy*. London: Routledge (in English).
4. Higgins, R. (2003). *Monarchy in Crisis: The Public Response to the Death of Diana*. Edinburgh: Edinburgh University Press (in English).
5. Jenkins, V. (2015). *Monarchy and Social Media: A New Era of Royal Public Relations*. Oxford: Blackwell Publishing (in English).
6. Matthews, L. (2018). *The Digital Monarchy: Social Media and the Royal Family*. New York: Palgrave Macmillan (in English).
7. Vereshchahin, V. (2020). *The British monarchy in the 21st century: Symbolic and political dimensions*. Odesa: Feniks (in Ukrainian).
8. Holovko, S. (2021). *The image of the British monarchy: Political and media transformation*. Kyiv: Naukova Dumka Publishing House (in Ukrainian).
9. Zinchenko, P. (2022). *The Windsor dynasty: Political legacy and new perspectives*. Kharkiv: Folio (in Ukrainian).
10. YouGov. (2024). *Royal Family Favourability. Survey Results*. https://d3nk13ps-vxxpe9.cloudfront.net/documents/Internal_RoyalFavourability_240815.pdf (in English).
11. Lacey, R. (2021). *Crown and Commonwealth: The Evolving Role of the British Monarchy in Global Diplomacy*. London: HarperCollins (in English).
12. Smith, A. (2020). *The Windsors: Private Lives, Public Duties*. London: Penguin Books (in English).
13. Johnson, B. (2019). *Monarchy and Money: The Economics of Royalty*. Oxford: Oxford University Press (in English).
14. Royal Communications. <https://www.royal.uk/media-centre> (in English).

Матеріал надійшов до редакції 19.01.2025 р.